

Iratcsatolási kötelezettség elmulasztása

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA

FF/050/2019.

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr.** eljárás
alá vont ügyvéd (KASZ: , Ügyvédi Iroda tagja,
székhelye: .) fegyelmi ügyében a Debreceni Regionális
Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsának 2019. május 7. napján
DRFB-34/2019. szám alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről
bejelentett fellebbezés folytán 2019. szeptember 20. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni
Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsának DRFB-34/2019. számú határozatát megváltoztatja, az
eljárás alá vont ügyvéddel szemben elrendelt fegyelmi eljárást megszünteti, megállapítja,
hogy az elsőfokú eljárás során felmerült költséget a Debreceni Ügyvédi Kamara viseli.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a másodfokú eljárási költség megállapítását mellőzi.

A határozat annak kihirdetése napján jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos
közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől
számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos
fegyelmi bizottság ellen előterjeszteni.

I n d o k o l á s

Dr. ügyvéd ellen a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni
Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsa folytatott le fegyelmi eljárást, és a 2019. május 7. napján
kelt DRFB-34/2019. (P5/2019.) sz. alatt meghozott határozatában az eljárás alá vont ügyvédet
I rendbeli gondatlan fegyelmi vétség elkövetése miatt írásbeli megrovás fegyelmi büntetéssel
sújtotta, valamint 80.000,- Ft eljárási átalányköltség megfizetésére kötelezte.

H L bejelentő 2019. január 16. napján kelt levelével tett bejelentést az eljárás alá
vont ügyvéd ellen, mivel előadása szerint 2018. április hónapban megbízási szerződést kötött
az ügyvéddel és meghatalmazást adott arra, hogy a büntetés-végrehajtási intézettel szemben
kártérítési eljárást indítson, abban képviselje. A bejelentő - aki a Fegyház és Börtön
Intézet területén belül volt elhelyezve - megbízása arra vonatkozott, hogy előadása

szerint alapvető jogait sérti a BV intézetben való elhelyezési körülményei, erre tekintettel kártérítést kér.

A bejelentő kifogásolta, hogy 2019. január 14. napjáig semmilyen papírt nem kapott a bíróságtól, az eljárás alá vont ügyvéd nem válaszolt a leveleire, nála semmilyen irat nem maradt. Sérelemzte továbbá, hogy előadása szerint 3.000,- eurót kellene megfizetnie abban az esetben, ha a megbízási szerződést az eljárás alá vont ügyvéddel felbontaná.

Az eljárás alá vont ügyvéd a kamarához három alkalommal nyújtott be beadványt az alábbiak szerint:

- 2019. február 25-én a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratok csatolására és észrevételei megtételére 8 napos határidőt kért,
- 2019. március 1. napján érkezett levele mellékletként csatolta a bejelentő 2019. február 26. napján kelt nyilatkozatát, amelyben H L már úgy nyilatkozott, hogy „panaszától eláll”, minden kérdésére kielégítő választ kapott az eljárás alá vont ügyvédtől, és további képviselőre is felkérte őt,
- 2019. március 8. napján kelt levelében az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatot tett, és iratokat is csatolt. Nyilatkozatában állította, hogy nem volt olyan megállapodás, mely szerint a bejelentőnek 3.000,- eurót kellene fizetnie, amennyiben a megbízástól eláll, illetve előadta, hogy a szerződés megkötésekor kielégítően tájékoztatta az ügyfelet az eljárás menetéről, arra is figyelmeztette, hogy amennyiben új információval nem rendelkezik, úgy nem válaszol a levelekre.

A megküldött okiratok között megtalálhatóak voltak a Fegyház és Börtön részére írt beadványok, illetve a börtön részéről küldött határozat. A megküldött iratok között megbízási szerződés és ügyvédi tényvázlat nem volt.

Az eljárás alá vont ügyvéd kérte az eljárás megszüntetését.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács 2019. május 7. napján tartott tárgyalást, mely tárgyaláson meghallgatta az eljárás alá vont ügyvédet.

Az eljárás alá vont ügyvéd hangsúlyozta, hogy az elmúlt 10 évben ellene fegyelmi eljárás nem indult, a bejelentő által állítottak nem felelnek meg a valóságnak. Előadta, hogy a létrejött megbízási szerződést és tényvázlatot átadta az ügyfele részére. Hangsúlyozta, hogy a bejelentő a III. Objektumban tartózkodik, ahol alapvetően mentális, pszichés, illetve egyéb betegségben szenvedők kerülnek elhelyezésre. Úgy nyilatkozott továbbá, hogy a Törvényszék rendkívül lassan bírálja el a hasonló jellegű beadványokat, a bejelentő ügye is még folyamatban van.

Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson átadta az Elsőfokú Fegyelmi Tanácsnak a 2018. május 15. napján készült megbízási szerződést és a tényvázlat egy-egy másolt példányát. Előadta, hogy ezeket 2019. május 2. napján kapta meg H L től, aki ekkor már nem a BV. Intézetben tartózkodott. Kifejtette, hogy ezeket egy példányban készítette, és azért adta át H L nak, mert nem gondolta, hogy ebből több példány lenne szükséges.

Dr. hangsúlyozta, hogy széles a kártalanítási eljárások kapcsán kialakult ügyfélkör és ez az ügyfélkör sajtóságos, bármikor, bármely ügyfél „kitalálhatja”, hogy ellene fegyelmi eljárást kezdeményez. Vitatta, hogy fegyelmi vétséget követett volna el.

A fegyelmi biztos csekély mértékű pénzbírság kiszabására tett indítványt figyelemmel arra a körülményre, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kárt nem okozott, illetve több mint 10 éve praktizál ügyvédként és vele szemben fegyelmi eljárás nem volt.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli gondatlan vétséget követett el a következő jogi indokok alapján.

A 2017. évi LXXVIII. tv. 107.§-a szerint „Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető, vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag, vagy természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi Kamara Alapszabályában (továbbiakban: Alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan, vagy gondatlanságból megszegi...”

A 121.§ (4) bek. szerint a fegyelmi biztos feladata a tényállás megállapításához szükséges körülmények tisztázása. Ennek érdekében nyilatkoztatnia kell az eljárás alá vont személyt, meghallgathatja a tanúkat, szakértő közreműködését veheti igénybe, az ügy iratait az ügyvédi tevékenységet gyakorló személytől bekérheti.

Rögzítette az elsőfokú határozat, hogy a fegyelmi eljárásról rendelkező 20/2018. (XI.26.) MÜK Szabályzat 14.2 pontját sértette meg dr. _____ ügyvéd, mivel a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratokat 8 napon belül nem küldte meg a Kamarának.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács dr. _____ ügyvédet 1 rb. gondatlan fegyelmi vétség elkövetése miatt írásbeli megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta, 80.000,- Ft eljárási átalányköltség megfizetésére kötelezte.

A fegyelmi határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd jelentett be határidőben fellebbezést. Fellebbezésében a határozat megváltoztatását, a panasz elutasítását és az eljárás megszüntetését kérte. Jogorvoslati kérelmében az eljárás alá vont ügyvéd megismételte az elsőfokú eljárásban már kifejtett álláspontját, mely szerint semmilyen fegyelmi vétséget nem követett el. Hangsúlyozta, hogy az előzetes vizsgálat során érdemi nyilatkozatot tett, és utalt arra, hogy a fegyelmi biztos az iratcsatolás hiánya miatt hiánypótlásra nem szólította fel. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a tárgyalás előtt nem lett volna lehetősége az iratok csatolására, mivel azok eredeti példányát a bejelentőnek átadta. Ismételten hivatkozott arra, hogy 10 éve ügyvéd, és még ellene fegyelmi eljárás nem volt.

Az országos vezető fegyelmi főbiztos észrevételeiben az eljárás megszüntetésére tett indítványt, mivel álláspontja szerint az ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget.

A fellebbezés megalapozott.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot a fellebbezési kérelem keretei között felülbírált.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács H L bejelentésében foglalt hivatkozások alapján az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét nem állapította meg, ebben a vonatkozásban az elsőfokú határozat érdemi rendelkezést, jogi indokolást nem tartalmaz.

A határozatban írt megállapítás szerint H L bejelentésében megfogalmazott állítás objektív iratok alapján cáfolható, szavahihetősége megkérdőjelezhető, emiatt személyes meghallgatását a fegyelmi tanács nem látta indokoltnak.

Tekintettel arra, hogy az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatának ezen része vonatkozásában fellebbezés nem került előterjesztésre, a fentiek rögzítését meghaladóan a Másodfokú Fegyelmi Tanács az ezzel kapcsolatos jogi indokolás hiányosságait nem bírálta felül.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd iratcsatolási kötelezettségének hiányos teljesítése miatt fegyelmi vétséget megalapozó kötelezettségszegést állapított meg, 1 rendbeli gondatlan fegyelmi vétség elkövetése miatt írásbeli megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta, egyidejűleg 80.000,- Ft eljárási átalányköltség megfizetésére kötelezte.

A határozat jogi indokolása szerint az ügyvéd a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK Szabályzat 14.2 pontjában írt rendelkezést szegte meg, emiatt a 2017. évi LXXVIII. tv. 107.§ a) pontja alapján fegyelmi vétséget követett el.

Fellebbezésében az eljárás alá vont ügyvéd arra hivatkozott, hogy ügyében érdemben nyilatkozott, a rendelkezésre állt bizonyítékokat becsatolta, az esetleges hiányok pótlására a fegyelmi biztostól felhívást nem kapott. Az ügyfél által visszaadott iratokat a fegyelmi tárgyaláson teljesszűren becsatolta.

Sérelmezte az ügyvéd, hogy a megállapított tényállás alapján a fegyelmi eljárás nem került megszüntetésre.

Az országos vezető fegyelmi főbiztos a fegyelmi eljárás megszüntetését indítványozta, álláspontja szerint fegyelmi vétség elkövetése nem állapítható meg, mivel az ügyvéd nem kapott konkrét felhívást meghatározott iratok becsatolására.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint kötelezettségszegés az az ügyvédi magatartás, amikor az ügyvéd iratcsatolási kötelezettségét határidőben nem teljesíti, annak késedelmesen tesz eleget.

A kötelezettségszegés tárgyi súlyának értékelése során a Másodfokú Fegyelmi Tanács értékelte azt a körülményt, hogy a vezető fegyelmi biztos iratcsatolási felhívásában a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratokat jelölt meg, amely felhívást az eljárás alá vont ügyvéd értelmezhetette úgy is, hogy az általa csatolt irat elegendő lehet az előzetes vizsgálathoz. A vezető fegyelmi biztos nem küldött felhívást további iratok becsatolására.

Tényként kellett megállapítani azt a körülményt is, hogy a fegyelmi eljárás elrendelését megalapozó bejelentés vonatkozásában az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőssége nem került megállapításra, az elsőfokú határozatban járulékos kötelezettségszegés alapozta meg a felelősségre vonást.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az előzőekben hivatkozottakra, az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletére is tekintettel, továbbá arra a körülményre, hogy a fegyelmi eljárást megalapozni kívánó bejelentés minden elemében alaptalannak bizonyult, az ügyvéd iratsatolással kapcsolatos kötelezettségszegést olyan enyhe súlyúnak ítélte meg, amely a legenyhébb fegyelmi büntetés kiszabását megalapozó fegyelmi vétség megállapítását nem teszi indokolttá.

Ezen indokok alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot az Üttv.138.§ (1). bek. b) pontja alapján megalapozatlanság miatt megváltoztatta, az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a fegyelmi eljárást megszüntette, megállapította, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült költséget a 20/2018. (XI.26.) MÜK Szabályzat 40.6. pontja alapján a Debreceni Ügyvédi Kamara viseli.

A másodfokú eljárási költség megállapítását a Debreceni Ügyvédi Kamara vonatkozásában a Másodfokú Fegyelmi Tanács mellőzte.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139.§ (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2019. szeptember 20.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
2. sz. fegyelmi tanács

A határozat 2019. szeptember 20. napján jogerős és 2019. december 10. napján végrehajtható.